

41. η Διανομή του θα είναι ο Παράδεισος.

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

42. Σε ρωτούν για την Ώρα: - Πότε θα είναι ο ορισμένος της χρόνος;

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤٢﴾

43. Πώς μπορείς εσύ, να γνωρίζεις το διορισμό της!;

فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرهَا ﴿٤٣﴾

44. Στον Κύριό σου και μόνο - ανήκει το Τέλος που ορίστηκε γι' αυτή.

إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ﴿٤٤﴾

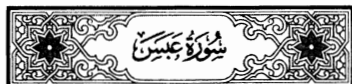
45. Εσύ δεν είσαι παρά ένας Προειδοποιητής για όποιον την φοβάται.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ حَشَشِهَا ﴿٤٥﴾

46. Την Ημέρα που θα την δουν, (θα είναι) σαν να έχουν παραμείνει (στον τάφο) ένα μονάχα μέρος του δειλινού ή (το πιο πολύ) ένα μέρος στο επόμενο πρωινό.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَوْ رَبُّنَا إِلَىٰ الْأَعْيُنِ أَوْ حِشًّا ﴿٤٦﴾

**(80) Σούρα Άμπεσε
(Σκυθρώπιασε - Συνοφρυώθηκε)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (Ο Προφήτης) σκυθρώπιασε κι απομακρύνθηκε,

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١﴾

2. γιατί ήρθε (κοντά) του ο τυφλός (και τον διέκοψε).

أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾

3. Αλλά τι ήταν εκείνο που μπορούσε να σε ενημερώσει ότι ίσως μπορούσε να καλυτερέψει (πνευματικά);

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَزُّكَ ﴿٣﴾

4. Ή ότι μπορούσε να προειδοποιηθεί και η διδασκαλία να τον ωφελήσει;

أَوْ يَذُكُّرُكَ فَنُنَفِّعَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٤﴾

5. Ενώ τον πλούσιο που θεωρεί τον εαυτό του αυτάρκη,

أَمَّا مَن اسْتَعَىٰ ﴿٥﴾

6. μ' αυτόν εσύ ασχολείσαι,

فَأَن تَلَّهٗ تُصَدَّىٰ ﴿٦﴾

7. αν και δεν πρόκειται να κατηγορηθείς αν δεν καλυτερέψει (πνευματικά).

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزُكَّ ﴿٧﴾

8. Κι όσο γι' αυτόν που ήρθε σ' εσένα με αληθινό ζήλο,

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾

9. και με θεοφοβία (στην καρδιά του),

وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾

10. γι' αυτόν εσύ αδιαφορείς.

فَأَن تَعْنَهُ تَالَعْنَ ﴿١٠﴾

11. Όχι! Αυτό αποτελεί Μήνυμα (για όλο το ανθρωπίνο γένος).

كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ﴿١١﴾

12. -Όποιος θέλει - ας το θυμάται (το Κοράνιο).

فَمَن شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿١٢﴾

13. (Βρίσκεται) σε βιβλία που θεωρούνται τιμημένα.

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

14. Ανεβασμένα σε αξίωμα, αγνά και ιερά,

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾

15. σταλμένα με χέρια Αγγελιοφόρων (Αγγέλων),

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

16. τιμημένων (στον ΑΛΛΑΧ) ευσεβών και δικαίων.

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

17. Πόσο αχάριστος είναι ο Άνθρωπος! Τι ήταν αυτό που τον έκανε να αρνηθεί (τον ΑΛΛΑΧ);

فَلَيْلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرُهُ ﴿١٧﴾

18. Από τι υλικό τον έπλασε;
19. Από μια σταγόνα σπέρμα. Τον έχει πλάσει κι έπειτα τον σχημάτισε σε κανονικές αναλογίες.
20. Έπειτα έκανε γι' αυτόν το δρόμο εύκολο.
21. Έπειτα του επέφερε το θάνατο και τον έβαλε στον Τάφο του.
22. Έπειτα - αν το θέλει - θα τον αναστήσει (πάλι).
23. Όχι! Με κανένα τρόπο - ακόμη - δεν έχει εκπληρώσει ό,τι του έχει διατάξει (ο ΑΛΛΑΧ).
24. Ας στρέφει - λοιπόν - ο άνθρωπος το βλέμμα στην Τροφή του, (και πως του την προμηθεύουμε).
25. Εμείς χύνουμε - γι' αυτό - άφθονο το νερό,
26. Έπειτα χωρίζουμε τη γη σε τμήματα χωριστά,
27. Και κάνουμε να φυτρώσουν μέσα σ' αυτή σπόροι,
28. Και σταφύλια και θρεπτικά φυτά,
29. Κι ελιές και φοινικόδενδρα,
30. Και φραγμένους Κήπους, με πυκνά και περιτυλιγμένα δένδρα,

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ وَّخَلَقَهُ ۝١٨

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝١٩

ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝٢٠

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝٢١

ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشُرَهُ ۝٢٢

كَلَّا لَمَّا بَقِضَ مَا أَمَرَهُ ۝٢٣

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝٢٤

أَنَّا صَبَّأْنَا الْآمَاءَ سَبًّا ۝٢٥

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝٢٦

فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝٢٧

وَعِبًّا وَنَضًّا ۝٢٨

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝٢٩

وَحَدَائِقَ غُلَبًا ۝٣٠

31. Και φρούτα και φορβή (αλόγων), وَفِكَهَةٌ وَأَبَّأٌ ﴿٣١﴾
32. για ν' απολαμβάνετε εσείς και τα ποίμνιά σας. مَنَّاعًا لَّكَ وَلَا تَمَنَّكَ ﴿٣٢﴾
33. Τέλος όταν φτάσει η Εκκωφαντική Βοή, فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ﴿٣٣﴾
34. Αυτή την Ημέρα ο άνθρωπος θα φύγει δραπετεύοντας από τον αδελφό του, يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾
35. Και από την μητέρα του και τον πατέρα του, وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾
36. Και από τη σύντροφό (σύζυγο) του και τα παιδιά του. وَصَحْبِيهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
37. Αυτή την Ημέρα, το καθένα άτομο απ' αυτούς θα έχει αρκετές φροντίδες (για τον εαυτό του), ώστε ν' αδιαφορεί για τους άλλους. لِكُلِّ أُمَّرٍ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾
38. Αυτή την Ημέρα μερικά πρόσωπα θ' ακτινοβολούν, وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾
39. Χαμογελαστά κι ευχαριστημένα. صَاحِكَةٌ مُّسْتَبِشِرَةٌ ﴿٣٩﴾
40. Ενώ άλλα πρόσωπα - αυτή την Ημέρα - θα είναι με χώμα λερωμένα وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾
41. Και η μαυρίλα θα τα σκεπάζει. زَهَقَهَا فَأُتْرَةٌ ﴿٤١﴾
42. Αυτοί είναι οι Αρνητές του ΑΛΛΑΧ, οι εργαζόμενοι την ανομία. أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ ﴿٤٢﴾